

Publicerad 2007-07-16 13:11 av Tiili

snälla sluta!

Mina känslor var instängda,
Kvävda och glömda.

Jag litade på dig, jag litade på
Att du skulle hålla mina plågor
I den ask jag gav dig!

Du öppnade locket och spridde
Allt jag hade över golvet.

jag litade på dig, jag litade på

att du skulle vara varsam

med det som var skört!

Du granskar mina plågsamma minnen
I ljuset. Det här måste redas ut!

Jag trodde på dig, jag trodde på
Att du förstod när du sa att du förstod!

det här svider, som salt i såren, du river

Mina tankar i bitar och ler åt de små
Bitarna som förs med av vinden.

Men du glömmer att se vad jag vill.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tiili med Poeter.se id #17199 innehar upphovsrätten